

Man tænker sig en Bei assat, man exproprierer til Beien, og der bliver da liggende et saadant Hjørne som det, der ligger paa det omtalte Sted; man bliver da maaffee nødt til ogsaa at expropriere dette Hjørne, men Cieren af den store Grund ved Siden af har ikke lyst til at overtage det for en Priis, som Regjeringen paa nogen Maade kan finde sig besejret til at sælge det for. Der kan blive Spørgsmaal om flere slige Grundstykker, og saa, for engang at levere et Beviis for, at det dog ikke kan undgaaes at overlade disse Grunde til Naboerne for, saa at sige, Intet, vil maaffee en Mand opføre et saadant Hjørne. Jeg troer ikke, at der i Loven er givet Autoriteterne tilstrækkelig Myndighed til at forhindre Sligt; men selv om der er givet en saadan Myndighed, hvad jeg betvivler, maatte dog Communen for den Deel, som ligger udenfor Forbindelsesveien, have en lignende Ret, men det er ikke i Loven udtalt, at den skal have en saadan Ret. Jeg troer overhovedet, at det vilde være ønskeligt, at der blev givet meget strengere Bestemmelser om det Tilfyn, der skal udøves med Hensyn til Bygningerne, end dem, der blive gjældende i Hensyn til Byggeloven, som her er paa-beraabt. Naar et Terrain som dette skal bygges, vil det være naturligt, at Autoriteterne faae Indflydelse, ikke blot paa Vandafledningen, paa, at Bygningsstyrken er tilstrækkelig, og paa forskellige andre Ting, men ogsaa, saaledes som det er skeet paa andre Steder, hvor man har villet have store og smukke Anlæg, paa Bygningernes Facader, saaledes at disse iforveien maatte godkjendes, paa Formerne, efter hvilke man vil bebygge Grunden, saaledes at disse først maatte bifaldes, og deslige. At Loven neppe vil være tilstrækkelig i denne Henseende, slutter jeg deraf, at der i Motiverne endogaa er udtalt en Tvivl om, hvorvidt det maatte være rigtigt at tilføie en Bestemmelse, der gif ud paa at regulere Bygningernes Flugtlinier; man har meent, at dette var for stærkt et Indgreb i Lodsejernes Ret, og netop dette bringer mig til at troe, at der savnes en Be-

stemmelse i Loven i den af mig paapegede Retning.

Der er endnu blot eet Punkt, som jeg vil tillade mig at nævne i Anledning af, hvad den ærebe foregaaende Taler derom anførte. Jeg skal gjøre opmærksom paa den store Forskjel, som der er imellem at fordre Bederlag af de Grundeiere, som nu faae Byggefrihed, og paa, hvad der skee i 1852. Det maa nemlig vel erindres, at det Terrain, for hvilket Byggefrihed blev givet i 1852, tidligere havde mistet denne Frihed uden nogenfomhelst Erstatning, hvorimod der for Byggetvangen paa det Terrain, som der nu er Tale om at frigive, i sin Tid er givet Erstatning. Nu siger rigtignok den ærebe foregaaende Taler, at denne Erstatning maa regnes for Intet, eller idetmindste for ikke at være fyldestgjørende, idet den bestod i, at man lod de Bedkommende flytte ud; men jeg kan dog ikke troe Andet, end at enten har man ladet dem beholde deres Grunde og givet dem andre Grundstykker til som Erstatning, eller ogsaa har man taget deres Grunde fra dem og ladet dem flytte ud, og i saa Tilfælde er det aabenbart ikke deres Eftersølgere, der nu ere Ciere af Terrainet. De Folk, som nu have Terrainet, have altsaa i sin Tid erhvervet det under de Forhold, hvorunder det i dette Tilfælde er.

Formanden: Da der er flere Medlemmer, som have ønsket at udtale sig om Sagen, og Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg hermed afbryde Forhandlingerne.

Før jeg slutter Mødet, skal jeg gjøre opmærksom paa, at der under Mødet er omdeelt en Indstilling fra Folkethingets staaende Udvalg for Forretningsordenen. Med Hensyn til det Forslag, som efter Udvalgets Indstilling vil være at tage under Behandling, vil jeg gjøre det Forslag, at det undergives to Behandlinger her i Thinget efter Reglerne for et Lovforslags 2den og 3die Behandling og dette mit Forslag om Behandlingsmaa-